

1369

Veurem

(ALDC, IX, 2111. *Veurem* [Futur 4])

La primera persona del plural del futur del verb *veure* (< VĪDĒRE) en llat. vg. era *VIDERE-HEMUS, que va substituir el llat. cl. VIDEBIMUS i en cat. va generar *veurem*, estès pel Principat, i, a partir d'aquí, es va canviar en *vourem* 27, 117, per labialització de *e* entre dues labials, i en *v[o]rem*, en val. i mall., *v[u]rem*, en men., eiv. i punts isolats del Principat i del ross., per monoftongació, en [o] i en [u], d'acord amb la pronúncia d'aquesta vocal àtona en cada

àrea dialectal. Una tercera variant, *verem*, d'afinitat arag., és d'ús normal en parlars ribagorçans. Veg. mapes 1367 i 1368.

Veurem és l'única forma normativa des del *DOrt*, 1917, forma que recull la *PEOLC Morfologia* (pàg. 51), que també considera *vourem* admissible en l'àmbit restringit (parlars valencians; caldria afegir també els balearics), només, però en registres informals, i *vourem*, com a no recomanable.

